

De gouden halsketting. Van 10 tot 11 jaar: Bewijzen vinden.

Na een zeer drukke week, zijn de detective James Hunter en zijn broer John aan wat rust toe. Ze genieten van een een geurig kopje thee. John, die ook zijn assistent is, ziet de wagen van Inspecteur Powell voorbij rijden. "Wellicht komt hij vragen om mee te helpen in een zeer ernstige zaak" menen ze. Inderdaad. "Er is een brutale moord gepleegd. Het slachtoffer is gewurgd met zijn eigen dubbele gouden ketting. Deze is gebroken. De helft is verdwenen, zelfs de naam die aan de ketting hing. "Het kan ons helpen de moordenaar te vinden" concludeert de detective. John heeft de opdracht gekregen om navraag te doen bij alle juwelierszaken. Enkele dagen nadien verklaart de goudsmid, dat hij zich deze naam herinnert, "Elisabeth". De eerste drie lettergrepen hangen nog aan de helft van de gouden ketting 'Elisa' "Nu op zoek naar de lettergreep 'beth' zegt de detective strijdboordig. "Misschien is hij ook op zoek" antwoordt de rechercheur en is iemand van het personeel de vinder en ook de dader, die zich vlug teruggetrokken heeft. De vermoorde man was de eigenaar van een fabriek in staal. Het personeel wordt ondervraagd maar ze hebben allen een alibi want de moord is gebeurd onder de werkuren. "Tijd geeft raad" en James Hunter frons de wenkbrauwen. Er gaat intussen veel tijd voorbij. De weduwe van de vermoorde directeur heeft alle hoop opgegeven want zij is die Elisabeth. Na een paar maanden is er het verloofsfeest van een klerk. Zijn verloofde ziet er zeer aantrekkelijk uit. Ze draagt een gouden broche. De detective kijkt er naar. Het meisje voelt zich blij onder al die aandacht. "Ik heet Betty maar iedereen noemt me Beth, mijn verloofde heeft me dit geschonken". "Ik heb een spoor" zegt James Hunter tegen zijn broer, "Maar het gebeurd dat men de koosnaam kiest. "Woont u ver van hier?" vraagt de detective. "Ja, ik kom uit Wales, er zijn daar ook dure en mooie juwelen en goudsmiden, mijn broche is daar vervaardigd" klinkt het blij. Maar onder de naam beth staan er twee zeer kleine puntjes en meldt dit de weduwe. "Dit is het ontbrekende deel van Elisabeth" klinkt het ontroerd. Hij bedoelde dat er nooit een punt zou achter hun relatie staan, vandaar die twee kleine puntjes. Intussen is Inspecteur Powell op de hoogte gebracht. Wenend geeft de lieve verloofde de broche aan de weduwe en laat haar naam Elisabeth op graveren. "Ik hoop echt dat je een eerlijke man ontmoet, die nooit een punt onder uw relatie zet" zegt ze welgemeend. "Ja, eerlijk duurt het langst" klinkt het vol overtuiging. "Mijn man heeft altijd mijn naam aan zijn gouden halsketting gedragen en zijn naam is voor altijd in mijn hart gegrift" verklaart ze plechtig.